

NEWSLETTER

syys 2014

Alkusyksy ja loppukesä on ollut todella kiireinen. Huomasin että heinä/elokuun yhdistetty Newsletteri oli jäänyt tohinassa koneeseen julkaisemattomana. Täytyypä olla tarkkana ettei monen vuoden lehtiketju katkea. Ainakin itsestäni on jo nyt mukava katsoa vuosien taakse, mitä on minäkin vuonna puuhailtu saatikka sitten "vanhempana".

Ratsastaja esittely

Kesävierana meillä ratsasti ahkerasti Nokialta kotoisin oleva (ihmis)lääkiksessä opiskeleva Anna Manninen. .

Kuva: Anna

Mistä olet kotoisin: synnyin Kajaanissa mutta 5-vuotiaasta olen asunut Nokialla.

Missä olet ratsastanut: pääasiassa Tanpereen Niihamaalla. Siellä on suuri maneesi, mutta siinä menee kolmekin ryhmää yhtäaikaan ja ryhmäkoot ovat suuria n. 7 ratsukkoa. En oikein viihtynyt joten pari viime vuotta olen ratsastanut enemmän satunnaisesti. Ratsatuksen aloittelin n. 10 vuotiaana.

Miten löysit tallillemme: poikaystävä työskentelee kesäisin Loviisan atomivoimalassa ja sain itsekin kesätöitä Loviisasta.

Harmi että Nokialta on niin pitkä matka tänne, mutta talvella tulen ehkä irtotunneille ja ensi kesänä taas. Nyt talveksi olen ehkä löytänyt kotiseudulta mukavan ratsastuspaikan.

Tallitarkastus

Tämän vuoden alusta voimaan tullut laki hevostallien erilaisista mitoista on poikunut lisää tarkastusvirkamiehen virkoja, mm Porvooseen on palkattu parikin eläinlääkäriä eräinsuojelu-tarkastuksiin.

Tässä kuussa saimmekin sitten tarkastajan paikalle. Toissa kesänähän teetimme n. 70.000 euroa maksaneen talliremontin. , jotta saimme tallin sisäkorkeuden säädösten mukaiseksi. Samalla uusittiin paitsi karsinat, korotettiin kattoa, ulkoseiniä rakennettiin uusiksi sekä valettiin uusi lattia.

Vain ponitalli jätettiin silloin rempan ulkopuolelle, koska ei ollut tarkkaa tietoa monelleko ponille tarvitsisimme tilaa.

Tarkastuksessa sitten tuli ikävänä yllätyksenä, että uusista karsinoista kolme jäi hieman säädetyn 9m2 alle. Yksi oli 8,9 ja kaksi 8,85m2. Karsinaelementtejä vanhaan talliin soviteltaessa oli väliseiniä kiinnitetty siten kuin parhaiten ja helpoiten saatiin, eikä kenenkään mieleen tullut tarkistaa säilyikö karsinassa kaikki neliösentit. Mitään käytännön eroahan hevoselle ei ole onko karsina 8,9 vai 9,0 m2

Tarkastajan mittalaser oli kuitenkin armoton. Ja määräys korjata karsinat lain mukaiseksi tuli tai joutuisimme eläinsuojelurikkomuksesta epäiltyjen listalle, ja tieto menisi mm. poliisille.

Jotta emme saisi rikollisen leinaa, ei siis auttanut muu kuin kutsua pari timpuria avuksi siirtelemään tiukasti sementtiin ja kiviseinään propattuja väliseiniä sekä purkamaan potkulevyt takaseinistä, jotta saatiin puuttuvat neliösentit karsinoihin.

Lähtiesään tarkastaja, joka kyllä oli muutoin ihan mukava, sanoi että *nähdään* sitten taas parin vuoden päästä... Onkohan jossain karsinat osoittanut kutistumista, kun niitä parin vuoden välein tulee mitailla.

Tarkastajan mukaan heillä ei ole mahdollisuutta käyttää "maalaisjärkeä", vaan mitat on oltava sentilleen, koska lakiin ei ole kirjattu tulkintamahdollisuutta. Hänen mukaansa esim. Ruotsissa tarkastava eläinlääkäri voi käyttää harkintaansa, jos hevostilan asiat ova muutoin hyvin, niin pilkun päälle ei tartuta.

Harmittaa, että tässäkin hyvä asia vesittyy ja aikaa sekä resursseja tuhlaataan tällaisiin senttien jahtaamiseen joista ei ole kenellekään mitään hyötyä, kun oikeitakin eläinsuojelutöitä olisi ihan riittämiin.

Loppukesästä aloimme etsiä uusia ja sopivia omistajia kahdelle hevosistamme. Se on stressaavaa, kun vieraat ihmiset tulevat kokeilemaan hevostasi jota muutoin vahdit kuin silmäterääsi, mutta näyttäisi että saimme molemmille oikein hyvät kodit. Kumpikin hevonen kävi ennen luovutusta erittäin yksityiskohtaisen eläinlääkärin tarkastuksen Porvoon hevosklinikalla. Ja kumpikin läpäisi tarkastukset puhtain paperein.

Kerttu muutti pieneen n. 10 hevosen yksityistalliin, jossa käy valmentamassa Mervi Hartonen, jonka kanssa kilpailen samoissa luokissa ja lisäksi meillä on sama valmentaja Ninni.

Uuden omistajan Minnan tavoitteena on kouluttaa Kerttua siten, että hänen poni-ikäinen tyttärensä siirtyy sitten aikanaan ponista sen selkään kun ikää ja kokoa on riittävästi. Toivotamme onnea heille.

Minka on juuri 15 vuotta täyttänyt tuusulalainen, jonka suvussa on hevosmiestaitoa jo useammassa

sukupolvessa. Minkalla oli ennen Streniaa poni kimo sekini. Sillä hän kilpaili aluetasolla.

Tyttö kävi pari kertaa kokeilemassa ja jo toisella hyppykerralla pari leiskautteli helposti 110-120 cm korkeiden esteiden yli. Minkaa ei tuntunut päättää palelevan vaikka Strenia kävi hieman kuumana kun pääsi pitkästä aikaa tosi toimiin.

Strenia muutti tuusulaan valmentajansa Hakalan Tepon talliin, jossa pari on varmasti tarkassa ohjauksessa ensi kesän kilpailuja ajatellen. Tsemppiä Minkalle ja Strenialle.

.....

Tunnit hyvässä vauhdissa

Syysauden tunnit ovat lähteneet hyvin liikkeelle. Olemme saaneet mukaan joukkoomme muutamia uusia senioriratsastajia, joita esittelemme tulevissa Newslettereissä.

Tänä syksynä ja ensi keväänä taitaa olla ainakin viisi ratsastajaamme, jotka kirjoittavat yo-tutkintoa. Ratsastaminen on varmasti heille hyvää vastapainoa stressaavien kokeiden lomassa. Onnea kaikille kirjoituksiin.

Hevosista tunneille pikkuhiljaa tekee siirtymistä **Sasu**, isoliikkeinen ruuna. Vaikka Sasu on korkea, sen säkäkorkeus on hieman yli 170 cm, on se erittäin kiltti ja temputon sekä todella herkkä ratsastaa.

Muut hevosethan ovat **Roo**, yleensä aina meneväinen ruuna. Roo on herkkä ja sen mieliala vaikuttaa paljon ratsastettavuuden helppouteen tai vaikeuteen.

Emmi on suosittu ja laadukas tamma, jota kesällä ratsastajillemme valmennusta pitänyt Nicco mm. suositti siirtämistä takaisin kilpahevoseksi. Joten tarpeeksi suurta ostotarjousta odotellessa..

Kuva: Sara ja pikkuponi Nikke

Myös poneista **Nikke**, joka on välistä aika hätähouso, on tänä syksynä mennyt kiltisti ilman säntäilyjä. Niken selkään pääsevät taitavimmat ratsastajat, ja heille herkkä poni myös opettaa paljon. Nikke liikkuu hienossa muodossa, mutta vain jos ratsastajan istunta on tarpeeksi vakaa.

Thielo-poni on vahvoilla kun halutaan kokoamista, avo- tai sulkuväistöjä, myös laukanvaihdossa se on varma, jopa sarjavaihdot menevät. Monelle sen suuri raviliike on työläs istua.

Ressu taas on oma itsevarma itsensä, mutta liikkuu myös osaavalla ratsastajalla muodossa. Poni tapaa vain aina kokeilla ratsastajaansa, kumpi määrää ja aika usein se on lievästi niskan päällä.

Kokeneempien tunneilla eli siis miltei kaikkien ryhmien kanssa on tänä talvena ohjelmassa jo vaativampien asioiden opettelua. Näitä ovat mm. kokoaminen, sulkuväistö, laukanvaihto käynnin kautta ja askeleessa. Mm perusponina pidetty **Vili**-poni on esittänyt puhtaita laukanvaihtoja askeleessa, joten ratsummekin kehittyvät siinä kuin ratsastajammekin.

Hyvää syksyä kaikille

www.perriertalli.fi